

Cseőgelei Krónika

*** INFORMÁCIÓS LAP ***

XIV. évfolyam 14. szám

2006. július 15.

Dr. Gábris és a felesége

A volt orvosunkkal készült interjúnk a 227. oldalon kezdődik!
(fotó: Molnár Mihály)

● *Nincs más alternatíva*

Miért kell a csatornázás?

Az Európai Unióba való belépésünk feltétele volt, hogy meghatározott időn belül országunk minden településén csatornán vezessék el a szennyvizet, illetőleg az tisztítás nélkül ne kerüljön a természetbe. A csatornahálózatok kiépítését az unió is jelentős összegekkel támogatja. A Kistelek környéki települések összefogva pályáznak a beruházás megvalósítására.

Első látásra sokan azt gondolhatják, hogy de kár volt belépni az unióba, mert most meg fizethetünk a csatornázásért. Azonban nem az Európai Közösség kedvéért kell ezt megtennünk, hanem azért, mert évtizedek óta szennyezzük környezetünket a háztartásban keletkező szennyvízzel. Csak nézzünk széjjel a fürdőszobában, milyen vegyszereket küldünk a földre: Hypo, ezerféle mosószer, samponok, habfürdők stb. Gondoljunk arra is, hogy aki a szilárd hulladékát szétdobálja, azt nagyon nevetlen embernek tartjuk, de a különféle vegyi anyagokkal teli szennyvizet minden lelkiismeret-furdalás nélkül hagyjuk a földre szivárogni.

A falugyűlésen is felvetődött, hogy az időseknek gondot okoz a havi 2000 Ft-os részlet megfizetése is. Őket miért nem lehetne kihagyni ebből? A válasz nagyon egyszerű: mi értelme lenne annak, hogy én csatornáztassak, ha a szomszédom továbbra is szennyezi a környezetet. Egyes idősök fenyegetésnek élik meg az ingatlanra terhelt jelzálogot, holott ez inkább lehetőség azoknak, akik nem tudják a hozzájárulást fizetni. Ha a hozzátartozói sem tudnak segíteni, marad még a jelzálog lehetősége.

Az sem elhanyagolható szempont, hogy a lakosságnak nem a teljes beruházási költséget kell kifizetnie, hanem annak csak 10 %-át. A többi részt pályázati pénzekből fogják finanszírozni.

Egyik képviselőnk mondta: Földünk nem a miénk, azt az unokáinktól kaptuk kölcsön. Vigyázzunk rá!

Molnár Mihály

● *Gábris doktor emlékezik*

"Nagyon szerettem Csengelén"

Dr. Gábris László 1954-1959 között gyógyított falunkban. A jelenleg Kecskeméten élő nyugdíjas orvost főleg 1956-os emlékeiről kérdeztem, de természetesen a gyógyító munkája és családja is szóba került. A beszélgetésbe néha a felesége is becsatlakozott.

Először is kezdjük azzal, hogyan került Csengelére?

– 1927. szeptember 19-én születtem, falun nőttem fel. Taksonyban laktunk. Ott voltam kisiskolás. Onnan édesapám beadott katonatiszti iskolára 1939-ben. 1945-ben lett vége a háborúnak. 1944 őszén engem kivittek Németországba, mint hadapród iskolai növendéket. A francia határszélen voltunk, majdnem belekeveredtünk a háborúba. De az egyik tisztünk nagyon ügyes volt, elsétáltunk a francia határtól egészen Passauig. Az 700 km volt. Amikor hazajöttem Taksonyba, akkor a lakásunkban az oroszok laktak. Lényeg az, hogy lekerültem nagyszüleimhez Szegedre. De azok is elég nyomorultul éltek, ezért bekéredzkedtem a NÉKOSZ-kollégiumba. Ott érettségiztem, és ott kezdtem el az orvosi egyetemet. Abból éltem, hogy nyáron elmentem dolgozni. Többek között Kistemplomtanyán dolgoztam, egy nagy szőlősgazdánál, akinek a nevelt fia az az Irsai Olivér volt, akiről egy nagyon híres szőlőt neveztek el. Őt tanítottam, készítettem elő a pótvizsgára. Éppen az előéletem miatt én nem könnyen kaptam magamnak állást 1954-ben. A hadapród iskolai múltam miatt. Akkor a párt mindenbe beleszólt, rossz káder voltam. Azt mondták, hogy neked nem tudunk állást biztosítani, keress magadnak. Bementem a járási egészségügyi osztályra és mondták, hogy most akar Csengeléről elmenni Barankay doktor, és annak a helyére mehetek. Menjünk ki, nézzem meg. Kimentem, megnéztem. Hatalmas lakás volt. Azt tudtam, hogy két szobányi bútor úgy-ahogy összejön a rokonságtól. De hát jó volt, elfoglaltam az állást.

Elég keserves volt eleinte, mert rögtön utána behívtak katonának Félégyházára. A lényeg az, hogy utána belelendültem a munkába.

Diplomáját mikor szerezte?

– 1954-ben, Szegeden. Utána rögtön mentem Csengelére. Először egy hónapot helyettesítettem Kistemplomtanyán, mert oda ment át Barankay. Amíg ő oda átköltözött, addig ott voltam. Utána jöttem Csengelére. Nekem nagyon rokonszenves és jó helynek látszott, megszerettem az embereket. 1956 azért volt nekem emlékezetes, mert akkor volt Pesten földrengés. A régi, taksonyi házunk részben tönkrement. Akkor egy hosszú, meleg tél volt, majd januárban nagy hó. Utána jött az árvíz. Ez azért is emlékezetes nekem, mert rengeteg csengelei ember elment oda dolgozni, és egymás után jöttek igazolásért, hogy mehessenek.

Milyen igazolásért?

– Olyan, hogy ő oda elmehet, fizikailag alkalmas, egészséges. Aztán azért is emlékezetes ez az év, mert tudtuk, hogy gyermekünk fog születni ebben az évben.

Dr. Gábrisné: – Akkor vártuk az első fiunkat. 1956. november 1-jén született Szegeden az első fiunk, a Laci fiunk. Úgyhogy én a forradalom alatt a klinikán voltam, haza se tudtam jönni.

– Szerencse, hogy előbb bementél, mert később a telefonszolgálat is megszűnt. Visszatérve a csengelei emberekre, nagyon aranyosak és rokonszenvesek voltak. Mondták magukról, hogy nagy zsványok vagyunk, de akit szeretünk, azt szeretjük. Nagyon sok romantikus történetet tudnék mesélni, de az estig is eltartana. Most az 56-os események a fontosak. 1956. október 23-ra kaptam egy meghívót Pestre. Egy Petőfi-köri gyűlésre, a Múzeum kertbe. Úgy hívták, hogy Bagolyvár, egy nagy tanterem. Elmentem motorral. Ott beszélgetések voltak, hogy hogyan folyt le a Rajk-per. Nem tudtunk semmit, csak amikor mentük befelé, akkor láttuk, hogy teherautókkal jönnek-mennek emberek, nemzetiszínű zászlóval. Valahogy furcsa volt, de ott volt dolgunk, bementünk. Egyszer csak kivágódik az ajtó, és bejön egy főtörzsőrmester, és azt mondja: "Maguk itt dumálnak, kint meg lövik egymást az emberek. Itt orvosok vannak, jöjjenek ki segíteni!" Tudniillik a Bagolyvár majdnem a rádió mellett volt. Kimentünk, és ott valóban folytak

már a harcok. Ez este 10 óra tájban volt. Lövöldözések voltak, valakit hoztak is be haslövéssel. Én egy barátomnál aludtam, és otthagytam a motort is nála. Másnap reggel mondtam neki, hogy most már haza kell indulnom. Úgy volt, hogy még az éjszaka elindulok, de nem mertem. Nem engedtek át Pesten a hídon, úgyhogy Dunaföldvár felé jöttem. Dunaföldvárig teljesen üres volt a 6-os út. Ott megállítottak, kérdezték, hogy mi van Pesten. Tovább mentem Kecskemétre. Onnan felhívtam a feleségem a klinikán, mondtam, hogy jól vagyok, megyek haza. Kecskeméttől a csengelei bekötőútig, szembejöttek az orosz harckocsik. Na gondoltam, ebből nem lesz semmi, leverik ezeket az embereket. Egy-két nap múlva [október 29-én – A szerző] zörögtek, hogy "Jaj, doktor úr, hoztunk egy súlyos beteget". Mondom nekik, hogy hozzák be. Ez a lenti, az erdő melletti rendelőnél volt. Behozták, lerakták egy zsámolyra, illetve padra. Egy viharkabátban volt az illető. Míg néztem, amazok kimentek, hogy a lovakat meg kell kötni. Ahogy kiléptek az ajtón, én őket többé nem láttam. Otthagytak a halottal együtt.

Ez volt a Magony Imre.

– Nem emlékszem a nevére. Ugye szegény nem tudta elmondani, mert agyonszúrták. Erre én felültem a motorra, és bementem a Papp Pistához, hogy valamit intézkedjen, a községi fogattal vigyék el onnan, meg rendőrség, satöbbi. Amúgy is készültem Papp Pistához. Ugye hallgattuk a rádiót, nekem pedig pont tönkrement a telepes rádiómk, akkor még nem volt villany. Hallgattuk a rádiót, Pista közben intézkedett. Egyszer csak bevágódott Putnoki nevű tanácselnök, aki Pistáéktól két házzal arrébb, a tanácsházán lakott. Azt mondja nekünk, hogy menjünk, mert baj van, keresik, de ki akar a lakásból hozni valamiket. Hát átmentünk Pistával.

Putnoki akkor már bujkált?

– Bujkált, de hazaszaladt valamiért. Aztán kiderült, hogy miért, a puskájáért. De irtó szegényen éltek. Nagyon szegényen. Ott voltak a szülei. Ágról szakadtemberek voltak. Ahogy kereste a puskáját, ugye villany nem volt, zseblámpával világított, zörgettek. Azt a két komát megismertem, akik hozták nekem a halottat. Putnoki ideges lett, azt mondta, kilő az ablakon. Mondom neki, menj oda be a sa-

rokba, aztán hangodat ne halljuk! Papp Pista vitte gyorsan a sarokba, de ő is be volt rezelve. Kivágtam az ajtót: maguk csirkefogók, mit keresnek itt! Hát otthagyták nálam a halottat, nem szégyellik magukat! Menjenek gyorsan a rendőrségre és mondják, hogy történt az eset, mert nekem nem mondtak semmit. Ezek megijedhettek a határozott fellépéstől. De amikor mentek el, láttam a csizmaszárban a bicskát. Utána én is gondolkodtam rajta, hogy ezt szerencsésen megúsztam. Utána hazaszaladtam, hazamentem. Én nem tudom, hogy a két emberrel mi lett aznap. Putnoki eltűnt. Pár nap múlva bementem a faluba. Minden másnap volt az egészségházban rendelés. Egyik napon az erdészház melletti lakásnál, másik nap ott. Együtt volt a falu a községházánál, és üvöltöztek, kiabáltak, hogy szét kell osztani a tsz magtárát. Ki is rabolták a pénztárt. Akkor tudtam meg pontosan, hogy egy valamilyen kazettát vittek el hárman, és állítólag 700 Ft volt benne, vagy valamennyi, nem tudom. Ezen vesztek össze. Ott volt egy sánta Tóth nevezetű, régi kommunistának mondták, féllábú. Azt is meg akarták verni. Hogy aztán sikerült-e nekik, ezt nem tudom. Lényeg az, hogy én éreztem, nem lesz ez tartós. Az emberek ki akarták hozni a községházáról az iratokat. Azt mondták, hogy a tsz-raktárból széthordják a kukoricát. Oda álltam az emberek elé. Emberek, gondolkozzanak, most hazavisznek egy zsák krumplit, egy zsák kukoricát, meg hazavisznek tizenhat paksaméta papírt. Azt sem tudják, hogy mire használják, hagyjanak ott mindent. Majd ha vége lesz, jön a bíróság, rendőrség, és akkor majd rend lesz. Úgy emlékszem, hogy szét is oszlott a nép. Akkor én még egyszerűen bementem a faluba, a rendelést megtartottam, megnyugodott a falu. Legalábbis úgy tudtam. Éjszaka kijárási tilalom volt, de én nem sokat törődtem vele. Jöttek hozzám emberek, hogy valakinek fáj a gyomra. Tudtam, hogy gyomorfekélyes. Kimentem, utánam lőtt valaki. De hogy hol, azt sem tudom. Mentőt nem tudtam hívni, ott ültem hajnalig. Hajnalban otthonról próbáltam a mentőket hívni, de nem volt még bekötve. Egyszer csak a mentősök csörögnek, hogy megszületett a fiad. Egy évig a mentősöknél is dolgoztam, mint szigorló orvos, hogy egy kis pénzünk legyen, így hát jóban voltunk. Megszületett a

fiad. Na, jó, én meg mondom nekik, hogy valakinek kilyukadt a gyomra, ki kell jönni. Ez így ment. Nagy csendesen folyt az élet. Nem is siettem hazahozni a feleségemet a klinikáról. Többször bementem látogatni a klinikára suttyomban. Úgy suttyomban, hogy az ember nem tudta, hogy mi történik vele. Mellékutakon, meg földutakon. November közepén aztán sikerült hazajönni vele. Akkorra már volt egy néni is, aki segített. Meg ott lakott a szomszédban Túri Pista bácsi felesége, aki jött takarítani. Egyszer csak megint jöttek a faluból, hogy összegyűjtenének egy csomó élelmiszert, valakinek fel kéne teherautóval vinni Pestre. De olyan ember kellene, akiben meg lehet bízni. Sokakban meg lehetett bízni, de sokan félték a teherautóra felülni. Nem tudom, hogy kik és hol gyűjtötték össze, de lényeg az, hogy bementem, felültünk a Sikter András állatorvossal és ketten felvittük Pestre, valamilyen Volán garázsba. Oda elvittük a teherautónyi élelmiszert, krumplit, kukoricát, ezt, azt. De amíg odaértünk, a pesti tömeg többször megállított, azoknak is adtunk valamennyit. Jellemző volt, hogy sorba állt két orosz katona is. Tartották a sapkájukat, hogy abba is tegyünk valamit. Én már nem tudom, hogy mit, kenyeret, vagy valamit adtunk nekik. Arról is csináltam fényképet, de már nem tudom, hogy hol van.

Ez mikor lehetett?

– November vége lehetett, november 20-a körül. A dátumokra már nem emlékszem. De azt sem tudom, hogy a faluban ez az összejövetel, ez a népgyűlés melyik napon volt.

Erre a népgyűlésre hogyan került oda?

– Azt hiszem, hogy bent voltam a rendelőben, és mentem volna hazafelé, és ott volt a tömeg. Nem emlékszem már, hogyan kerültem oda. A Papp Pista hívott-e be, nem tudom. Erre nem emlékszem.

Arra emlékszik-e, hogy a népgyűlésen nemzeti bizottságot választottak?

– Nem emlékszem. Én csináltam a dolgomat, örültem, hogy lyuk van a fülemen, és a gyerek is izgatott. Délután én nem mentem be ilyen társadalmi eseményekre. De egy valami utólag nagyon furcsa volt, és feltűnt. Volt egy odahelyezett párttitkár, a nevére már nem

emlékszem. Ő tudta rólam, hogy katonai iskolába jártam. Október elején, amikor a Rajk-temetés volt, mondja nekem, hogy doktor elvtárs, vigyázzon magára, ne avatkozzon bele semmiféle dologba.

Érezhette előre az eseményeket?

– Nem tudom, tudta-e, halotta-e, érezte-e. Újságot én másnap kaptam, rádiót sem volt időm nagyon hallgatni. De az valamit már megneszelhetett. 23-a után többet nem is láttam, eltűnt. A nevére sem emlékszem már. Volt egy érdekes eset, amikor már a Kádár-kormány jött, a háznál tartottuk a keresztelőt. Ez december végén, karácsony előtt volt. Jött ki a Sztankai plébános, a háznál volt a keresztelő. És akkor megállt egy autó a ház előtt. A járási párttitkár, a járási tanácselnök, meg a Putnoki jött vele. Kimentem a kapuhoz. Mondták, hogy velem akarnak beszélni. Én mondtam nekik, hogy éppen itt van a pap keresztelni. Hát akkor nem jó, halasszuk más alkalomra, mondták. Egy pár szót beszéltem velük a kapuban, de nem jöttek be.

Dr. Gábrisné: Utána a Putnoki mondta el, hogy azért jöttek, hogy a Munkás-Paraszt Hatalomért kitüntetést átadják, mert a Putnoki életét megmentette. Mert tulajdonképpen le akarták azok szűrni Putnokit, amikor a férjem kiment, hogy itt nincs, meg maguk különben is, így a Putnoki el tudott menni. Hogy a férjem a Putnokit megvédte, ki akarták tüntetni. De aztán nem lett kitüntetés, mert ott volt a plébános. Az volt a nevetséges, amikor a fiam egyetemre jelentkezett, megvolt neki a pontszáma, de mivel értelmiségi származás volt, meg rossz káder, hát nem vették fel. Az volt, hogy 17 pontszámmal felvettek már, őneki 19 volt a 20-ból, de helyhiány miatt nem jutott be, mert a munkásgyerekeket vették fel a kevesebb pontszámmal. Akkor mondtuk a fiamnak, hogy ha pont nem a keresztelődön jönnek, akkor most megvolna a Munkás-Paraszt izé, és akkor felvettek volna az egyetemre. A következő évben megszerezte a 20 pontszámot, és akkor felvették.

– Valahogy nagyon megszerettem a falusiakat, már a tanyasiakat. Nagyon sok érdekes és kellemes emlékem fűz oda. Arra emlékszem, hogy volt a kocsis, Túri Jóska bácsi, aki nagyon féltette a lovait, mint minden jó parasztember. Este sose akart a temető mellett menni. Kértem tőle, hogy miért? Azért, mert ott vannak

azok a tüzes emberek. Kijönnek és megbabonázzák a lovamat. Órák hosszát kocsikáztunk együtt. Kérdezte, hogy doktor úr, tényleg igaz az, hogy forog a föld? Nem csak a kommunisták mondják? Olyan jópofa emberek voltak. Egyszer egy ember azt mondta nekem, hogy doktor úr, itt bujkált Rózsa Sándor is, annak is voltak bajai a rendőrökkel, lehet, hogy magának is lesz. Huncut nép a csöngölei, de itt nálunk mindig elbújhat. Aranyosak voltak.

Egyesek visszaemlékezései szerint maga mondta 1956-ban a tanácsházánál, hogy emberek ma nincs törvény, de holnap már lesz!

– Ezt mondtam? Biztos. Szóval én láttam azt a sok felözönlő orosz. Tessék elképzelni, Kecskeméttől a csengelei bekötőig szembejöttek a harckocsik, az ágyúk, a gépesített alakulatok. Hát ez több ezer ember, ezek nem ok nélkül mennek. Én úgy láttam, hogy a csengelei parasztokat nem is nagyon érdekelte, mentek dolgozni. Erről a nemzeti bizottságról sem hallottam, hogy őszinte legyenek.

Dr. Gábrisné: Lesz-e tsz, nem lesz tsz, ez érdekelte inkább őket.

Érződött a levegőben a tsz-ellenesség?

– Persze, ez benne volt. A forradalom előtt is, meg sokáig utána is. Nagyon szerettem Csengelén, a fiatalságom ott kezdődött, ott voltak az orvosi sikerélményeim, meg minden. A feleségem 1957-ben végzett az egyetemen, ketten nem tudtunk volna egy faluban dolgozni.

Dr. Gábrisné: Én jártam be iskolaorvosnak Kistelekre.

– Meg aztán se villany, se rendes higiénés körülmények nem voltak. Tulajdonképpen ezért vágytam el, illetve a kényszer is rávitt. Ott volt egy pék, Máté. Azt mondja nekem, Laci bácsi, most ürült Izsákon egy hely. Az ő testvére meg Izsákon volt pék. Aztán feljöttem ide érdeklődni, aztán így kerültem Izsákra. Ott sem szerették a termelőszövetkezetet. Aztán belejöttek, jobban éltek, amikor már kibontakozott a tsz. Most meg arra fizettek rá, hogy megszokták, más gondolkozik helyettük.

Dr. Gábrisné: Egy szövetkezet tud tárgyalni, el tudja adni, előre köt szerződést, hogy na most ezt termeljünk. Minekünk barátunk a kecskeméti konzervgyár volt igazgatója. Ő is nyugdíjba ment olyan 90 körül. Elmondta, hogy miért ment tönkre a kecskeméti konzerv-

gyár. Mert nem volt anyag, nem volt honnan hozni. Meg volt beszélve, hogy melyik tsz, melyik állami gazdaság mikor veti el a borsót, mikor szállítják. Ugyanez volt az uborkával, cseresznyével is. Megvolt, hogy milyen fajtát mikor hozzák. Akkor tonnaszámra szállították be, és el lehetett adni. De azt nem lehet megcsinálni, hogy a Pista bácsi behoz fél mázsát ekkor, Jóska bácsi meg akkor, oszt csináljátok.

– Izsákon is sokat foglalkoztam a mezőgazdasággal, annyira, hogy az országban én lettem az első mezőgazdasági üzemorvos. Később az is kiderült, hogy Európában is én voltam az első. Még a mezőgazdaság kiváló dolgozója kitüntetést is kaptam, meg hasonlókat. Könyvet írtam. Akkor így kerültem be a kecskeméti kórházba igazgatóhelyettesnek. Voltam két szakmai kollégium tagja. Egy európai mezőgazdasági és állategészségügyi szervezet tagja. Így mentem nyugdíjba. Mindig volt affinitásom a mezőgazdasághoz. És láttam, mennyit dolgoznak az emberek. Izsákon végeztünk olyan méréseket, mely szerint a számócat szedő nők, akik 12 órát hajladoztak, majdnem annyi energiát, kalóriát fogyasztottak, mint a szénbányászok.

Komjáti Sándor visszaemlékezései szerint az 1956-os események alatt pisztolyt kért tőle. Emlékszik erre?

– Éjszaka jöttem, mentem és ezért tartottam a támadástól. Mint ahogy egyszer utánam is lőttek. Tudtam is volna kezelni, mert ugye katona voltam. Nem bánom már, hogy nem adott végül is. Erre nem emlékeztem, de biztos így volt.

Komjáti köztiszteletben álló rendőr volt, nem kellett neki elbujdosnia a forradalom alatt.

– Igen, igen. A Putnokit is egy szerencsétlen embernek tartottam én. Egyszer kint volt a rendelőben, amikor az mondja nekem, hogy úgy utálja ezt a munkát, bányászgép szerelő volt, vagy valami ilyesmi. Azt szívesebben csinálta, csak ide küldték. Hogy őszintén mondta-e? Azóta sem tudom, hogy mi lett vele. Ő jóban volt a járási pártbizottsággal, mert sokszor voltak kint nála. Hogy hivatalosan jöttek, vagy más miatt, azt nem tudom, de sokszor voltak nála. Akkor ez divat volt.

Milyen járművel ment a betegekhez?

– Eleinte biciklivel, majd lovas kocsival, végül motorral. Motort úgy tudtam venni, hogy kiutalást lehetett kapni. Én a járási egészségügytől kaptam egy kiutalást, hogy motort vehessek, de be kellett szolgáltatnom – ha jól emlékszem – két mázsa kukoricát. Még az áron felül. Feketén megvettem a két mázsa kukoricát, hatósági áron meg beadtam. Nem tudom már, hogy milyen árkülönbséggel, de ráfizettem. Így tudtam motort venni. Aztán később ez egyszerűsödött, csak kiutalást kellett kérni.

Autója nem volt?

– De, 1958-ban vettük. Bár meglenne. Olyan Mercedesem volt, amit valószínűleg a német hadsereg használt. Hát ilyen háborúból visszamaradt. Tudniillik egészségügyi minisztériumi engedélyt kaptam, hogy elmehetek a bontóba, és választhatok magamnak egy leromlott kocsit. Akkor 3000 magánengedélyt adtak ki. Kétszer kellett felmennem a minisztériumba, mert megkérdezték, hogy hány falura terjed ki a területem. Mondom egyre. Akkor meg nem jár, ahol 10 falu van, oda jár. A következő alkalommal felvittem az autótérképet. Nézzék meg, ezen a területen a Dunántúlon 16 falu van. Erre kiadták az engedélyt.

És ki újította fel az autót?

– Szegeden egy szerelő, már nem tudom, hogy ki. Meg volt Csengelén egy lakatos, valamilyen Tóth, aki néha segített. De én is megtanultam autót szerelni. Amikor Izsákra kerültem, eladtam ezt az autót, és szintén kiutalásra vehettem egy Warszavát, egy újat. Azzal is volt baj, de legalább az új volt.

(-r -ly)

● *Újabb történelmi könyve kapcsán*

Nemere az RTL Klubban

Az évek óta Csengelén élő és alkotó író abból az alkalomból hívták meg, hogy megjelent *"Az előző emberiség – Megoldódnak a gégeszeti rejtélyek?"* című kötete. Ebben azt a kérdést járja körül, hogy egy korábbi emberi civilizációnak kellett évmilliókkal ezelőtt létezni, hiszen erre utalnak azok az évmilliókkal ezelőtt keletkezett rétegekből előkerült emberi csontvázak és eszközök.

A szerzőnek nem ez az első könyve erről a témáról. Az 1980-as években *"Rejtélyes elődök"* címmel kétszer jelent meg írása az előző emberiségről. Az azóta eltelt több mint két évtized alatt tovább gyűjtötte az anyagot és most közel kétszer annyi terjedelmű művet rakott az olvasó elé.

Most nézzünk néhány érdekes lelet említését a kötetből: 600 milliós rétegből fémváza került elő 1852-ben; 1870-ben vörösréz pénzérmének tűnő tárgy került felszínre legalább 200 ezer éves kőzetrétegből; a 19. század végén női szobrocskát találtak kétmillió éves kőzetből; 1891-ben legalább 260 millió éves széndarabból kb. 25 cm-es aranylánc került elő. A szerző természetesen még hosszan sorolja a hihetlennél hihetlenebb leleteket.

Július 7-én az RTL Klub Delelő című műsora is foglalkozott a "rázós" témájú kötettel. Nemere Istvánt egy színész és egy egyházi ügyekre szakosodott riporter kérdezte. Az író elmondta, hogy az utolsó kétszáz évben előkerült, az előző emberiség létezését bizonyító tárgyak a múzeumokban nem láthatók, azokat eldugják az érdeklődők elől, sőt sok el is tűnt. Ő nem a fantáziája alapján írta a könyvet, hanem az előkerült leletek alapján.

A riport végén megkérdezték az író, mik a tervei a nyárra. Nemere válasza: *"Mindent egy négybetűs szóval tudok kifejezni, hogy írok."*

További sok sikert hozzá!

M. M.

Hirdetések

Új családi ház eladó a Csengele, Vadgerlés u. 16. szám alatt. Szociálpolitikai támogatás is igénybe vehető! Érdeklődni lehet a 06-30/3 883 262 telefonszámon.

Sírcsokor, koszorú, virág (ballagás, anyák napja stb.) rendelés leadható a 06-30/2 658 284-es telefonszámon. Helyi temetéskor az itt rendelt kegyeleti virágok, koszorúk átvehetők a temető bejáratánál. A kiszállítás ingyenes. – Hunyadi Ilona

Jászszentlászlói gyártmányú, alig használt, fék nélküli utánfutó, továbbá egykapcsos és kétkapcsos szegő tetőcserép eladó. Érdeklődni: Tisóczki István Csengele, Akácfa u. 11. Telefon: (62) 286 068 vagy (06-20) 2 555 586.

4 sebességű Simson S51 típusú motorkerékpár eladó. Édeklődni: Süli István Csengele, Május 1. u. 56. Telefon: 06-30/5 830 923 vagy (62) 286 074.

Jó kereseti lehetőséggel pultost keresek a Gól sörözőbe! Kun-Szabó Tibor ☎ 06-30/9 258 372

Kisebb jellegű, műhelyben végezhető munkákat (kapuk, állványok, vízmelegítők, polcok gyártását) vállalom. Igény szerint fixen vagy szerelhetően. Kormányos Zoltán Csengele, Vadgerlés u. 6. Telefon: 06-30/3 282 375.

Négysebességű Simson S51B segédmotor-kerékpár újszerű állapotban eladó. Érdeklődni lehet a 06-30/5 037 173 telefonszámon.

Hobbikert eladó a Május 1. utca végén. A telken nortonkút van. Háromfázisú áramvételi lehetőség kialakított. Érdeklődni: Kuklis András Csengele, Május 1. u. 21. szám.

Mindenfajta villamos háztartási gép (fűnyíró, szivattyú, daráló stb.) teljes körű szervizelését, tekercselését vállalom.

MOLNÁR TIBOR

Csengele, Május 1. u. 1. szám ☎286 058

Eladó a Csengele, Akácfa u. 5. szám alatti ház! Érd.: ☎(62) 286 644
Hobby telek eladó a focipálya mellett, a Béke utca folytatásában. Nortonkút, 380 V-os villany van. Érd.: Hell Rudolf Csengele, Akácfa u. 10. ☎(62) 286 203
Kártyás mobiltelefonok azonnali elektronikus feltöltése Novák Imréné vegyesboltjában (Felszabadulás u. 18.), Pannon GSM, T-Mobile és Vodafone szolgáltatók készülékeire.
Eladó 3 db 11,5 kg-os és 1 db 23 kg-os PB-gázpalack. Érdeklődni lehet a 06-30/9 258 372 telefonszámon.
<i>Jó minőségű kis- és nagybálás széna és lucerna eladó. Házhoz szállítás megoldható. Érdeklődni lehet a 06-30/2 098 273 telefonszámon.</i>
Faluhoz nagyon közeli tanya 7 hold földdel eladó. Érdeklődni lehet Magony Antalnénál Csengele, Tisza u. 21. ☎ 06-70/2 113 951
Csengelén, faluhoz közel tanya eladó 6 hold földdel. Központi fűtés, gáz, ipari áram van. Érdeklődni lehet Vörös Ferencnél Csengele, Tanya 619. ☎ 06-20/4 449 765.

Gumiszerelést, -javítást és centrírozást vállalok!

Új gumiabroncsok kedvező áron kaphatók!

Longa István

autó- és gumiszerelő

Csengele, Felszabadulás utca

Telefon: (06-30) 3 538 409

Gépi hímzés!

Céglogók, emblémák, saját tervezésű rajzok, óvodai jelek, névre szóló törülközők stb. gépi hímzését vállaljuk egyedi elképzelés szerint cégeknek, motoros kluboknak, vadásztársaságoknak, baráti köröknek, magánszemélyeknek. Várjuk szeretettel!

Bővebb tájékoztatás:

TTM CREATOR HÁZ

Szeged, Kossuth Lajos sgt. 75.

Telefon/fax: (06-62) 541 570

2 és fél szobás családi ház garázzsal és melléképülettel eladó a Csengele, Dózsa György u. 19. szám alatt. Gáz és központi fűtés is van. Irányár 5,7 millió Ft. Érdeklődni lehet a 06-30/3 943 553 telefonszámon.

Mindenfajta fogászati pótlás hitelre is elkészíthető. Hitelbírálat helyben. Törlesztési határidő: 1 évtől 4 évig terjedően. Érdeklődni lehet a 286 017 telefonszámon dr. Balikó Katalinnál.

Az Aranykalász u. 27. szám alatti építési telek, fóliasátorral eladó. Érdeklődni: Olajos József Csengele, Dózsa u. 21. szám ☎ 06-30/7 432 417.

Eladó 600 □-öles zárt kert 3 db fóliasátorral. Érdeklődni: Túri István vízmű-kezelőnél, Csengele, Tisza u. 15. szám alatt.

A Kelőpatak u. 29. szám alatt 900 négyzetméteres, bekerített, nortonkúttal ellátott, közművesített (telefon, víz, villany) porta eladó. Megegyezés szerint a telken lévő bódéval is. Érdeklődni: Pigniczki Éva, Csengele, Május 1. u. 22. ☎ 286 191

Táp-takarmány kereskedésben tüzelő- és építőanyagot (PB-gáz, betongerenda, cserép, téglá, kőpor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) is árusítok. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

Nyitvatartási idő: keddtől szombatig 7-től 13 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 241 ☎ 06-30/3 228 453

Új szolgáltatások a Fotó szaküzletben

- *Esküvő, lakodalom és egyéb rendezvények felvétele. Gyermekefelvételek háznál és műteremben. Igazolványkép*
- *Hagyományos és digitális fotókidolgozás*
- *Képek digitalizálása CD-re, régi képek felújítása*
- *Digitális gépről, kártyáról CD-írás, képek korrigálása kérésre*
- *Video átírása DVD-re*
- *Fotocikkek, filmek, videokazetták, elemek és albumok*
- *Képkeretezés, keretek széles választékban, kész keretek*
- *Olaj-, pasztell- és akvarell képek*
- *Szaktanácsadás*

Nacsa Jánosné fényképész

Kistelek, Kossuth Lajos u. 16.

☎ 257 786, este: 329 659 ☎ 06-30/5 479 521

=====

A Csengelei Polgárőr Csoport
havonta kétszer megjelenő lapja

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó: Kucsora Péter
Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás utca 2/A. E-mail: csengele@freemail.hu
Alapító szerkesztő: Molnár Mihály Felelős szerkesztő: Kontesz Józsefné

=====

